

POSTANOWIENIE

21 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

na posiedzeniu niejawnym 21 maja 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi A.C. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z 21 maja 2019 r., XX GC 958/15,
wydanego w sprawie z powództwa A.C.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powódka A.C. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 21 maja 2019 r., zaskarżając go w części, tj. co do punktu 1 co do kwoty 1 zł oddalonego powództwa. Skarżąca oznaczyła wartość przedmiotu zaskarżenia jako 1 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. wprowadza sześć koniecznych elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Każdy z nich ma charakter samoistny, a pominięcie lub nieprawidłowe skonstruowanie choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą (tzw. brak istotny), nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków

formalnych i podlega odrzuceniu (zob. postanowienie SN z 23 kwietnia 2015 r., V CNP 56/14). Do wymagań tych należy, w szczególności, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody nie polega na przytoczeniu ogólnikowych lub hipotetycznych twierdzeń o jej zaistnieniu (zob. postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06). Składając oświadczenie, że szkoda już wystąpiła, skarżący musi precyzyjnie wskazać czas jej powstania, postać, rozmiar i adekwatny związek przyczynowy między tak określoną szkodą a zaskarżonym wyrokiem (zob. postanowienia SN: z 7 kwietnia 2009 r., II CNP 1/09; z 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8, poz. 140). To oświadczenie powinno być uwiarygodnione przez powołanie i przedstawienie dowodów (zob. postanowienia SN: z 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006/1, poz. 16; z 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06). W chwili wniesienia skargi szkoda musi już istnieć i nie wystarczy jedynie powołanie się na jej znikomy lub symboliczny rozmiar. Skarga nie ma bowiem na celu przyznania satysfakcji moralnej skarżącemu (zob. postanowienia SN: z 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, Nr 6, poz. 110; z 27 sierpnia 2008 r., II CNP 43/08). Tymczasem, jak wynika z akt sprawy, skarga wniesiona przez powódkę nie spełnia tych wymogów, albowiem ma ona charakter jedynie symboliczny.

Mając powyższe na uwadze, skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem, która nie zawiera odniesienia do wskazanych okoliczności, podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

ag

[a.ł]